

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version:

Otto Långvik (2019). *De rätta valen*. Västra Nyland 11.6.2019, s. 12.

VÄSTRA NYLAND, IDAG-kolumn tisdag 11.6.2019

Otto Långvik

De rätta valen

Den nyhet som tog det största spaltutrymmet förra veckan var regeringsförhandlingarna. Jag har aldrig tidigare läst igenom ett regeringsprogram, men nu var jag lite intresserad av hur ett sådant ser ut och därför tog jag mig an och laddade ner det och började läsa. En ganska diger bunt med papper, det längsta av sitt slag i detta land - nästan 190 sidor. Men jag fastnade genast i det första ordet. Den första meningen i det inledande kapitlet börjar: "Klimatförändringen...".

En aning senare i regeringsprogrammet, på sidan sju, finns det "Ett löfte om en långsiktig politik" och "Ett löfte om en faktabaserad politik". Jag började fundera. Målsättningarna är djärva och ambitiösa. För mig som forskare verkar de här löftena primära och väsentliga, men ur ett politiskt perspektiv kan de anses svåra och ambitiösa. Ambitionerna i den nya fyraårsplanen ökade i takt med att jag fortsatte läsa. Lite senare i regeringsprogrammet presenteras målsättningen: "Genom regeringens beslut kommer Finland att vara klimatneutralt senast 2035". Därtill infogar man i samma lista, att samhällsekonomin kommer att vara i balans år 2023. De är djärva målsättningar.

Men målsättningarna är bra och rättfärdiga. Dessutom kan man konstatera att vi inte är ensamma med våra åsikter. Då valresultatet i europaparlamentet analyserades visar siffrorna klart och tydligt att det finns en allmän vilja i unionen att klimatpolitiken skall effektiveras. Genomförandet av alla dessa djärva målsättningar har sitt pris och prioriteringar måste göras. Jag vågar påstå att det är fullt möjligt att lösa problemen med hållbar utveckling, fossila bränslen och förnyelsebara material. Vetenskapsmän, forskare, ingenjörer och ekonomer kan lösa också de svåra problemen, de är inte oöverkomliga. Men det krävs tillräckligt med tid och resurser samt rätta prioriteringar.

Har man i Finland gett mera resurser till forskning, utveckling och undervisning under de senaste åren? Enligt min bedömning har utbildnings- och forskningspolitiken i detta land verkat vara instabil, opålitlig och saknat långsiktighet alltsedan universiteten privatiserades för ca 10 år sedan. De hundratals miljoner som frångämts de högre utbildningarna i landet verkar inte återvända, inte åtminstone på en kort sikt. Jag hoppas verkligen att löftet om långsiktighet i regeringsprogrammet förverkligas.

När jag ögnade igenom resten av regeringsprogrammet och tänkte efter om det är något väsentligt som saknas konstaterade jag att det står ganska lite om social- och hälsovårdsreformen. Det finns inga enkla svar på hur man lätt skall kunna spara då kostnaderna för de sociala och hälsovårdstjänsterna ständigt verkar stiga. Det är en svår ekvation den nya regeringen har att lösa. Jag hoppas att vi i Finland har en förmåga att blicka

framåt och ta ansvar, både lokalt och globalt. Men är vi färdiga att prioritera och nöja oss med dyrare bensin, sämre hälso- eller åldringsvård för att skapa ett klimatneutralt Finland år 2035?

Otto Långvik är specialforskare vid Forskarkollegiet inom bioekonomi vid Yrkeshögskolan Novia i Raseborg.